11/07/2021

Το Οικουμενικό Πατριαρχείο τιμά τη μνήμη της Αγίας Ευφημίας

Πατριαρχεία / Οικουμενικό Πατριαρχείο

Την ανάμνηση του θαύματος της Αγίας Ευφημίας εορτάζει η Αγία Εκκλήσια σήμερα 11 Ιουνίου. Κατά την εποχή του Μαρκιανού και της Πουλχερίας είχαν συνταχθεί δύο τόμοι όπου τέθηκαν στην Λάρνακα της Αγίας. Ο ένας τόμος ήταν ο όρος της Δ' Οικουμενικής Συνόδου που πραγματοποιήθηκε στη Χαλκηδόνα το 451 και αφορούσε το Χριστολογικό δόγμα και ο άλλος τόμος εμπεριείχε τις απόψεις των Μονοφυσιτών.

Η έριδα λύθηκε με το άνοιγμα της λάρνακας της Αγίας Ευφημίας όταν βρέθηκε ο τόμος των Μονοφυσιτών στα πόδια της Αγίας ενώ ο όρος της Δ’ Οικουμενικής Συνόδου ήταν στο στήθος της. Η ανάμνηση του θαύματος αυτού εορτάζεται σήμερα από την Εκκλησία μας και ιδιαίτερα εορτάζεται στον Πάνσεπτο Πατριαρχικό Ιερό Ναό του Μεγαλομάρτυρος Αγίου Γεωργίου στο Φανάρι όπου τίθεται προς προσκύνηση το αδιάφθορο Ιερό Λείψανο της Αγίας Ευφημίας.

Το Ιερό Λείψανο της Αγίας Ευφημίας μεταφέρθηκε στο Ναό των Αγίων Αποστόλων μετά την άλωση της Πόλης και στη συνέχεια μεταφέρθηκε στον Ιερό Ναό της Παμμακάριστου μέχρι και την οριστική μεταφορά του στον Ιερό Ναό του Αγίου Γεωργίου όταν μεταφέρθηκε και η έδρα του Οικουμενικού Πατριαρχείου. Το Ιερό Σκήνωμα εκτίθεται στο κέντρο του Πατριαρχικού Ναού τόσο κατά την ανάμνηση του θαύματος της Αγίας στις 11 Ιουλίου όσο και κατά την ημέρα Μαρτυρίου της στις 16 Σεπτεμβρίου και οι πιστοί συρρέουν στον Ναό για να το προσκυνήσουν.

Το απόγευμα της Παρασκευής τελέστηκε ο Μέγας Πανηγυρικός Εσπερινός στον οποίο χοροστάτησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καλλιουπόλεως και Μαδύτου κ. Στέφανος:

Βίος Αγίας Ευφημίας:

Η Αγία και Μεγαλομάρτυς Ευφημία παιδιόθεν ήταν πολύ ευσεβής, λόγω της ορθής και συγκροτημένης ανατροφής που της είχαν δώσει οι γονείς της.

Αγάπησε με μεγάλη θέρμη και αυθεντική αφοσίωση το Χριστό, κάνοντας πράξη στη ζωή της τα λόγια του ιερού Ευαγγελίου που είχε διδαχθεί. Φρόντιζε και ενδιαφερόταν για όλο τον κόσμο, ακόμα πολλές φορές και εις βάρος της υγείας της.

Προδόθηκε από φθόνο, για τη χριστιανική της ιδιότητα, γι’ αυτό και οδηγήθηκε ενώπιον του Διοικητή της πόλης, όπου ομολόγησε την πίστη της στον αληθινό Θεό και γι` αυτό υπέστη άγρια βασανιστήρια.

Το θαυμαστό τέλος της Μαγαλομάρτυρος Ευφημίας επήλθε, αφού προηγουμένως ρίχτηκε στα άγρια θηρία που την κατασπάραξαν, παραδίδοντας έτσι την ψυχή της στο Βασιλέα Χριστό.

Επιπρόσθετα, με το μαρτύριο της αγίας Ευφημίας επιβεβαιώνεται, για ακόμη μια

φορά η προσφορά και ο δυναμισμός των χριστιανών γυναικών, οι οποίες, με τη χάρη του Θεού, βρίσκουν το ψυχικό σθένος και τη θαρραλέα υπομονή για χάρη της αγάπης του Χριστού και τη διαφύλαξη της παρακαταθήκης της Αγίας μας Ορθοδόξου Εκκλησίας.

Ακόμη, η σημερινή εορτή μας καλεί να προσευχηθούμε για όλες τις γυναίκες του κόσμου που θυσιάζονται καθημερινά, για να διατηρήσουν την αξιοπρέπειά τους μέσα στο σύγχρονο κόσμο.

Του Επισκόπου Μεσαορίας Γρηγορίου

Η σχέση του Αγίου Παϊσίου του Αγιορείτου με την Αγία Ευφημία

Ηταν στην αυλή της Καλύβης του ο Γέροντας (Παΐσιος), όταν τον επισκέφθηκε κάποιο πνευματικό του τέκνο. Επανελάμβανε συνεχώς από την καρδιά του: «Δόξα σοι ο Θεός», πάλιν και πολλάκις. Σε μια στιγμή ο Γέροντας του είπε: «Αχρηστεύεται κανείς με την καλή έννοια».

-Ποιός, Γέροντα;

-Ήσυχα καθόμουν στο Κελλί μου, ήρθε και με παλάβωσε. Ωραία περνούν επάνω.

-Τί συμβαίνει, Γέροντα;

-Θα σου πω, αλλά μην το πεις σε κανέναν.

Του διηγήθηκε τότε το εξής:

«Είχα γυρίσει από τον κόσμο, όπου είχα βγει για ένα εκκλησιαστικό θέμα. Την Τρίτη, κατά η ώρα 10 το πρωί, ήμουν μέσα στο Κελλί μου και έκανα τις Ώρες. Ακούω χτύπημα στην πόρτα και μια γυναικεία φωνή να λέη: «Δι΄ευχών των αγίων Πατέρων ημών...». Σκέφθηκα:

«Πως βρέθηκε γυναίκα μέσα στο Όρος;». Εν τούτοις ένιωσα μια θεία γλυκύτητα μέσα μου και ρώτησα:

-Ποιος είναι;

-Η Ευφημία, απαντά.

»Σκεφτόμουν, «ποιά Ευφημία; Μήπως καμμιά γυναίκα έκανε καμμιά τρέλλα και ήρθε με ανδρικά στο Όρος; Τώρα τί να κάνω;». Ξαναχτυπά. Ρωτάω: «Ποιος είναι;». «Η Ευφημία», άπαντα και πάλι. Σκέφτομαι και δεν ανοίγω. Στην τρίτη φορά πού χτύπησε, άνοιξε μόνη της η πόρτα, πού είχε σύρτη από μέσα. Άκουσα βήματα στον διάδρομο. Πετάχτηκα από το Κελλί μου και βλέπω μια γυναίκα με μανδήλα. Την συνώδευε κάποιος, πού έμοιαζε με τον Ευαγγελιστή Λουκά, ο οποίος εξαφανίσθηκε. Παρ' όλο πού ήμουν σίγουρος ότι δεν είναι του πειρασμού, γιατί λαμποκοπούσε, την ρώτησα ποιά είναι·

-Η μάρτυς Ευφημία, άπαντα.

-Αν είσαι η μάρτυς Ευφημία, ελα να προσκυνήσουμε την Αγία Τριάδα. Ό,τι κάνω εγώ να κάνης και σύ.

Μπήκα στην Εκκλησία, κάνω μια μετάνοια λέγοντας: «Εις το όνομα του Πατρός». Το επανέλαβε με μετάνοια. «Και του Υιού». «Και του Υιού», είπε με ψιλή φωνή.

-Πιο δυνατά, ν' ακούω, είπα και επανέλαβε δυνατώτερα.

»Ένώ ήταν ακόμα στο διάδρομο έκανε μετάνοιες, όχι προς την Εκκλησία, αλλά προς το Κελλί μου. Στην άρχή παραξενεύτηκα, αλλά μετά θυμήθηκα ότι είχα μια μικρή χάρτινη εικονίτσα της Αγίας Τριάδος, κολλημένη σε ξύλο, πάνω από την πόρτα του Κελλιού μου. Αφού προσκυνήσαμε και για τρίτη φορά -«Και του Αγίου Πνεύματος»- μετά είπα: «Τώρα, να σε προσκυνήσω και εγώ». Την προσκύνησα και ασπάστηκα τα πόδια της και την άκρη της μύτης της. Στο πρόσωπο το θεώρησα

αναίδεια να την ασπασθώ.

»Ύστερα κάθησε η Αγία στο σκαμνάκι και εγώ στο μπαουλάκι και μου έλυσε την απορία πού είχα (στό εκκλησιαστικό θέμα).

»Μετά μου διηγήθηκε την ζωή της. Ήξερα ότι υπάρχει μια αγία Ευφημία, αλλά τον βίο της δεν τον ήξερα. Όταν μου διηγείτο τα μαρτύρια της, όχι απλώς τα άκουγα, αλλά σαν να τα έβλεπα· τα ζούσα. Έφριξα! Πά, πά, πά!

-Πώς άντεξες τέτοια μαρτύρια; ρώτησα.

-Αν ήξερα τί δόξα έχουν οί Άγιοι, θα έκανα ό,τι μπορούσα να περάσω πιο μεγάλα μαρτύρια.

»Μετά απ' αυτό το γεγονός για τρεις μέρες δεν μπορούσα να κάνω τίποτα. Σκιρτούσα και συνεχώς δόξαζα τον Θεό. Ούτε να φάω, ούτε τίποτα... συνεχώς δοξολογία».

Σε επιστολή του αναφέρει: «Σ' όλη μου τη ζωή δεν θα μπορέσω να εξοφλήσω την μεγάλη μου υποχρέωση στην αγία Ευφημία, η οποία ενώ ήταν άγνωστή μου και χωρίς να είχε καμμιά υποχρέωση, μου έκανε αυτή την μεγάλη τιμή...».

Διηγούμενος το γεγονός πρόσθεσε με ταπείνωση ότι παρουσιάστηκε η αγία Ευφημία, «όχι γιατί το αξίζω, αλλά επειδή με απασχολούσε εκείνο τον καιρό ενα θέμα πού είχε σχέση με την κατάσταση της Εκκλησίας γενικά, και για δύο άλλους λόγους».

Εντύπωση έκανε στον Γέροντα «πώς αυτή η μικροκαμωμένη και αδύνατη άντεξε τόσα μαρτύρια; Να πής ήταν καμμία... (εννοούσε σωματώδης και δυνατή). Μια σταλιά ήταν».

Μέσα σε αυτήν την παραδεισένια κατάσταση συνέθεσε προς τιμήν της Αγίας ένα στιχηρό προσόμοιο: «Ποίοις ευφημιών άσμασιν ευφημήσωμεν την Ευφημίαν, την καταδεχθείσαν από άνωθεν και επισκεφθείσασαν κάτοικον μοναχόν ελεεινόν εν τη Καψάλα. Εκ τρίτου την θύραν πάλιν του έκρουσε τετάρτη ηνοίχθη μόνη εκ θαύματος και εισελθούσα με ουράνιον δόξαν, του Χριστού η Μάρτυς, προσκυνούντες ομού Τριάδα την Αγίαν».

Και ένα εξαποστειλάριο κατά το «Τοις μαθηταίς συνέλθωμεν...», που άρχιζε: «Μεγαλομάρτυς ένδοξε του Χρίστου Ευφημία, σ' αγαπώ πολύ-πολύ μετά την Παναγία...». (Φυσικά αυτά δεν τα είχε για λειτουργική χρήση, ούτε τα έψαλλε δημοσίως).

Παρά την συνήθειά του βγήκε πάλι στην Σουρωτή και έκανε τις αδελφές μετόχους αυτής της ουράνιας χαράς. Με την βοήθειά του και τις οδηγίες του αγιογράφησαν την Αγία, όπως του εμφανίσθηκε.
Ό Γέροντας φιλοτέχνησε το αρνητικό της εικόνος της Αγίας σε μήτρα ατσάλινη με την οποία έκανε πρεσσαριστά εικονάκια και τα μοίραζε ευλογία στους προσκυνητές εις τιμήν της αγίας Ευφημίας. Κατά το σκάλισμα δυσκολεύτηκε να κάνη τα δάχτυλα του αριστερού της χεριού. Είπε: «Παιδεύτηκα να κάνω το χέρι της, αλλά μετά έβαλα έναν καλό λογισμό: «Ίσως επειδή και εγώ την παίδεψα την καημένη».

Πηγή: Ιερομονάχου Ισαάκ, Βίος Γέροντος Παϊσίου του Αγιορείτου, σελίδες: 224-228 Έκδοσις Καλύβης Αναστάσεως, Καψάλα, Άγιον Όρος, 2004

Μονοφυσιτισμός:

Ακούστε την εκπομπή – Στιγμές από την ιστορία της Εκκλησίας: Εκπομπή 17η – Δ’ Οικουμενική Σύνοδος – Μονοφυσιτισμός – όπου ο Αρχιμανδρίτης Ιάκωβος Κανάκης, Πρωτοσύγκελος της Ιεράς Μητροπόλεως Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως μιλάει για

την αίρεση του Μονοφυσιτισμού.

Ακούστε πατώντας εδώ.

Φωτογραφίες αρχείου

Επιμέλεια – Ρωμανός Αλβέρτης